

peragabat; nisi quod sanctitatis eius lana obtuleret
ingenti omnium populorum admiratione perusipset. Ono-
ritant plebs, cuius iam infrangi animos sentiebant
tanta commiseratione calamitatis. Ut non prius inde
abeat, quam absquat impysissime cruci destinatum. Jam
mis denig[ue] conatus vociferantur, Et illa ipsa hora hora
vicio? Itus ipsum momentum sit et damnationis et crucis.
O salutissimum Iudicem! o summi generis criticale pro-
digium. quem toties declarauerat innocentem, quem in
vidia scribarum siebat proditum, maximis orationis
exagitatum, toto corpore afflictum, iam iam per anima
agentem, prius tamen aqua manibus lotis, cruci addictus,
ipsum tangnam manum suum tradit inimiciis plenum fer-
raria rabie in illum furebantib[us]. Ut pro eorum voluntate
te pendeat in crucis patribus. Peccates vobis prius,
quas tandem facis, mitius certe multò cum Romano ac
cum suis fuisse. O vocem laetissimam! Homo impius
coli regem damnat ad oblectamentum sanitarum. Ono-
rum Iudicis formam, omni felere conflata! sine
lege, sine teste, sine Patrono, sine crimine, ignotus.
audi non modo ratione, sed etiam cognoscendi ablatu
de fame, de salute, de Regis capite decernitur. Et
in hoc Iudicio aut iste reus, aut populus accusator,
aut Proator Iudex appellantur? Itas vero multò aer-
bifissum est Caesaris Proatorem Romanum Iudicem id-